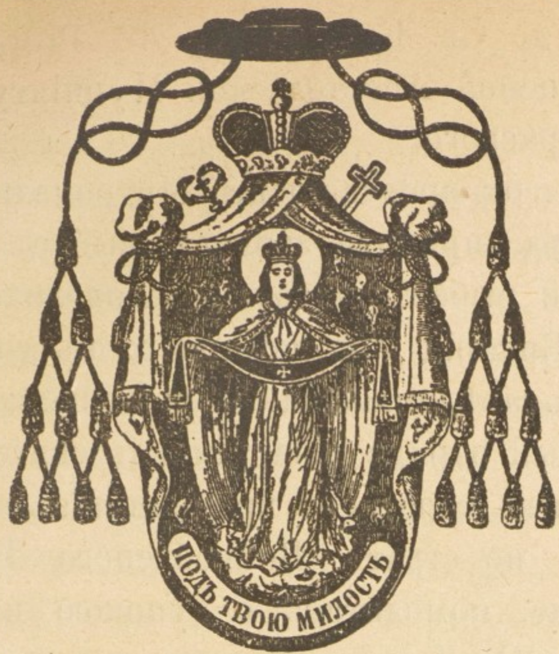

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1896. Выдано 19. Мая Ч. IV.

Ч. 11.

Ч. 2175.

О смерти Преосв. Епископа Пелеша и о тымчасовôмъ зарядѣ Епархіи.

Сумною вѣстію приходитъ ся подѣлити намъ съ Всечестнымъ Духовеньствомъ: дня 22. Цвѣтня с. р. подобалось Богу покликати до Себе

Преосвященого и всѣми нами Возлюбленого

Епископа нашого

КѴРЪ ЮЛІЯНА ПЕЛЕША

и допустомъ тымъ осиротити Епархію Перемыску, Самборску и Сяноцку.

Щобы справы діецезальнѝ не потерпѣли проволоки, Высокопреподобна и Всесвѣтла Капитула катедральна, на засѣданю дня 29. Цвѣтня с. р., на основѣ статутôвъ (Капут. XVI. точка 23. 24. 25. 26. и 27.) затвердженыхъ Святѣйшимъ Апостольскимъ Престоломъ Римскимъ дня 19. Януарія 1894., выбрала Викаріємъ Капитулярнымъ въ справахъ духовныхъ (in spiritualibus) въ цѣли провизоричного заряду Епархіи именованого Архіпресвитера О. Константина Чеховича; до завѣдательства Епископскихъ имѣній (Administrator in temporalibus) выбраный Высокопреподобный Пралатъ Схоліярхъ О. Кароль Волошиньскій.

Завѣдомленье о выборѣ тôмъ выслано до Єго Еминенціи Всесвѣтлѣйшого и Высокопреосвященого Митрополита и Кардинала Кѵръ

Сильвестра Сембратовича, до Св. Конгрегаціи de Propaganda fide въ Римѣ, до Всесвѣтл. и Высокопреосвященой Апостольской Нунціятуры въ Вѣдни и до Высокого ц. к. Правительства Краєвого.

Всесвѣтлѣйшій и Высокопреосвященый Митрополичій Ординаріятъ рѣшеньемъ зъ 3. Мая 1896 Ч. 494 орд. приняти зволивъ выбо̂ръ сей до вѣдомости, такожъ и прочіи Высоки Власти той выбо̂ръ узнати благоволили и провизорична управа Епархіи перейшла въ руки Викарія Капитулярного въ справахъ духовныхъ о чѣмъ Всечестне Духовеньство симъ завѣдомляє ся съ прошеньемъ о молитвы ко Милостивому Богу щобы и сей тымчасовый зарядъ Епархіи изъ святои Своєи опѣки не выпускавъ, а осироченой Епархіи въ коротко̂мъ времени давъ нового Архієрея и Пастыря.

Тымъ часомъ же, по стратѣ Возлюбленого Владики, первымъ нашимъ синовскимъ обовязкомъ буде, помолитись о супокою и спасенію душѣ Єго и въ той цѣли поручає ся Всеч. ОО. Душпастырямъ, въ парохіяхъ где тоє єще доси не стало ся, заповѣвши попередъ вѣрному народови, опредѣлити три дни въ котрі Богослуженя поминальніи день по дневи, служити ся маютъ за упокой душѣ бл. пам. Епископа Юліяна, умоляючи Господа да со Святыми упокоитъ душу єго, въ котрі то дни и дзвонити ся має.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 14. Мая 1896.

Ч. 1930.

Оголошенье року ювилейного 1896 яко ро̂къ отпустовый.

Ч. 12.

Зъ невысказаною радостію подаємъ до вѣдомости ВЧ. Нашого Духовеньства, що Св. О. Папа Левъ XIII. зволивъ всемилостиво п. д. 7. Листопада 1895 задоситьучинити горячому желаню цѣлои нашои церковнои провинціи, надаючи повніи о̂тпусты для всѣхъ желаючихъ собѣ тіижь доступити въ роцѣ 1896 (по̂сля нашого календаря), въ котро̂мъ торжественно обходимъ 300-лѣтный Ювилей св. Униі рускои Церкви съ Св. Апост. Престоломъ. Дотычне Письмо надо̂слане сюда черезъ св. Конгрегацію для розширеня Вѣры, єсть слѣдующе:

Nr. 4581. Ex Audientia SSmi habita die 7. Nmbris 1895.

SSmus Dominus Noster Leo Divina Providentia PP. XIII. referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secrio pro NN. OO. omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes, Confessi, et sacra Communione refecti die quo solemniter celebrabitur commemoratio iubilaris et duabus dominicis cuiusque mensis ad arbitrium cupientium indulgentiam plenariam anno tantum iubilari 1896, qualescumque Ecclesias Rutheno catholicas Provinciae Haliciensis devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro Sanctae Fidei propagatione et iuxta Summi Pontificis intentionem, Plenariam Indulgentiam valituram et applicabilem quoque per modum Suffragii Animabus in Purgatorio detentis (accedente tamen consensu Ordinarii) benigne concedit, atque in Domine misericorditer imperitur.

Datum Romae ex Aedibus dictae Sacrae Concregationis de Propaganda Fide die et anno quibus supra.

Aloisius Veccia, Secretarius.

Коли отже Намѣстникъ Христовъ, Св. О. П. Левъ XIII. хотячи намъ Русинамъ католикамъ дати новый доказъ своєи особлившои любви и печаливости, отворяє для насъ черезъ цѣлый рôкъ ювилейный сокровища Божои благодати, зъ котрыхъ кождый вѣрный обильно користати може черезъ узысканє повныхъ ôтпустôвъ, котрѝ такожь за померших жертвовати можна, то ВЧ. ОО. Душпастырѣ доложатъ всякого труда, щобы по можности всѣ порученѝ имъ Вѣрнѝ сеи благодати Божои якъ найобильнѣйше участниками стали ся, а именно такожь и за померших ôтпусты тіи офѣровали. Въ тôй цѣли препоручає ся ВЧ. Духовеньству, щобы вже завчасу и потому повторительно поучали своихъ вѣрныхъ точно и приступно о значеню и важности а заразомъ о условіяхъ ôтпусту.

Для доступленя же наданыхъ теперь ôтпустôвъ потреба: 1. ôтправити св. сповѣдь съ щирымъ жалемъ за грѣхи и сильнымъ постановленємъ поправы; 2. приняти достойно св. Причастіє, тутъ належитъ звернути увагу що обовязкова рôчна сповѣдь и великодне причастіє не може заразомъ и до позысканя ôтпусту служити; 3. посѣтити котру нибудь руско-катол. церковь и тамъ черезъ якійсь часъ побожно помолити ся до Г. Бога за розширенє св. вѣры и пôсля намѣреня Св. Отца. До доступленя повного ôтпусту призначує ся передовсѣмъ день, въ котрôмъ буде правити ся торжественне Богослуженє по поводу обходу 300-лѣтного Ювилею нашои св. Уніи, а выбôръ того дня позôставляє Еп. Ординаріятъ въ кождôй парохіи усмотреню Настоятеля тоижь. Окрôмъ того призначаютъ ся на тую цѣль двѣ недѣлѣ кождого мѣсяця пôсля церковного численя, почавши ôтъ 1. рус. Сѣчня до 31. рус. Студня 1896 — ведля довôльного выбору кождого Вѣрного; такъ отже що въ сѣмъ роцѣ ювилейнôмъ кождый може що мѣсяця два повнѝ ôтпусты позыскати. При тôмъ поучатъ Вч. Душпастырѣ своихъ вѣрныхъ, що они могутъ узысканѝ повнѝ ôтпусты такожь для душь, въ чистилищи находячихъ ся, жертвовати.

Черезъ цѣлый отже рôкъ той маютъ ВЧ. Душпастырѣ завзывати Вѣрныхъ до св. сповѣди, и особливо во всѣ недѣлѣ (а такожь передъ недѣлями въ суботы) до сповѣданя готовыми бути. Заразомъ удѣляємъ всѣмъ Сповѣдникамъ для тыхъ каючихъ ся, котрѝ хотятъ ôтпустъ позыскати, власть розрѣшати ôтъ всѣхъ Еписк. Ординаріятови задержаныхъ грѣхôвъ.

Розумѣє ся, що и Вѣрнѝ иншихъ обрядôвъ могутъ тѝ сашѝ ôтпусты доступати при ôтвидженю нашихъ церквей (сповѣдь и св. причастіє може такожь въ иншôй церквѣ ôтправити ся).

Додаємъ тутъ, що до позысканя ôтпусту можна сповѣдь а навѣть и св. причастіє вже и въ попередный день ôтправити; но ôдвѣдати церковь и въ нѣй на приписанѝ интенціи помолити ся треба въ самъ день ôтпусту, въ прочôмъ въ якій будь часъ ôтъ пôвночи до пôвночи, и можна ôтмовити 5 Отче нашь и 5 Богородице Дѣво або иншѝ, якѝ кто хоче молитвы. За померших можна ôтпустъ жертвовати або за одного означеного, або за померших въ загалѣ, лишаючи тоє воли Божôй, кому изъ межи нихъ має бути ôтпустъ примѣненый. Припоручає ся такожь, щобы церкви особливо въ день празднованя ювилейного а такожь въ всѣ недѣлѣ того року по можности ôтъ рана до вечера або хоть довше нѣжь звычайно отворенѝ були.

Заразъ по одержаню сего розпоряджения маютъ Вч. Душпастырѣ оголосити народови рôкъ ювилейный яко рôкъ ôтпустовый у насъ, и зачати объученє о ôтпустахъ. Має ся такожь напередъ оголосити недѣля Сошествія св. Духа (12. ст. ст. Мая) яко перва недѣля въ мѣсяци Маю и що въ тôмъ мѣсяци сутъ 3 недѣлѣ, въ котрыхъ

кождый може двѣ выбрати до позыcканя повного ôтпусту собѣ або помершимъ. И таксамо належитъ черезъ цѣлый рôкъ при кôнци кождого руского мѣсяця перву недѣлю слѣдуючого мѣсяця оголошувати, и чи той мѣсяць 4 або 5 недѣль мае, межи котрыми двѣ до ôтпусту выбирати можна.

Передовсѣмъ же упоминаемъ всѣхъ ВЧ. Душпастырей, щобы рôкъ той ôтпустовый вызыскали для славы Божои и спасенія повѣреныхъ собѣ душъ черезъ навернене грѣшникôвъ, умножене ласки и любви Божои у праведныхъ, и обильну помôчь померпшимъ въ чистилищи подану; и тое такъ ревнымъ душпастырованемъ поодиноко якъ и особенно устроюванемъ по можности Богослуженій, проповѣдей, наукъ, мисій, процесій и пр.

Въ кôнци примѣчае ся, що Еп. Ординаріятъ намѣряе ôтправити въ Катедральнôмъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ Перемышли торжественне тридневне Богослуженіе Ювилейне 4., 5. и 6. н. ст. Жовтня 1896.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Мая 1896.

Ч. 1971.

Привелей престола удѣленый нашимъ тремъ Епархіямъ для всѣхъ літургій въ обѣ суботы памятнй.

Ч. 13.

Подае ся Всч. Клирови до вѣдомости рѣшенье, котрымъ Святый Отецъ на просьбу Всесвѣтлѣйшого и Высокопреосвященого Митрополичого Ординаріята удѣлити благоволивъ для всѣхъ трехъ Галицкихъ Епархій Львôвскои, Перемыскои и Станиславôвскои тую велику духовну ласку, що всѣ св Літургіи въ обѣ суботы поминальнй т. е. въ суботу мясопустну и передъ Сошествіемъ св. Духа, зôстали упривилееванй такъ, якъ бы одправляли ся при престолѣ надѣленôмъ привилеемъ. Рѣшенье тое гласитъ:

Nr. 4501.

Beatissime Pater!

Silvester Sembratowicz Archiepiscopus gr. c. Leopolien. et Metropolita ruthenus, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime suplicat, ut sicuti in ritu latino in die commemorationis omnium fidelium defunctorum quaevis Missa est privilegiata, ita Sanctitas Vestra dignetur benignissime declarare, saltem pro nostris tribus dioecesibus ruthenis Leopoliensi, Premisliensi et Stanislaopoliensi in diebus commemorationis omnium fidelium defunctorum, qui sunt secundum ritum ruthenum duo in anno, nempe sabbato ante Dominicam »carnis dimissivam« *(τῆς ἀπόκρεω,* Sexagessimae) et sabbato ante Pentecosten, quamlibet Missam esse privilegiatam ac si esset in altari privilegiato celebrata.

Ex Audientia SSmi diei 26. Octobris 1895.

SSmus D. N. Leo div. prov. Papa XIII., referente subpto Secrio S. Congnis de Propaganda Fide pro NN. R. O., benigne annuere dignatus est, iuxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congnis, die et anno ut supra.

Aloisius Veccia, Secrius.

L. S.

Додає ся тутъ, що молитвы за усопшихъ при св. Літургіи въ оба тіи дни маютъ правити ся всегда за всѣхъ ôтъ вѣка усопшихъ; специяльна же інтенція Священика може бути за усопшихъ або всѣхъ або лише декотрыхъ або ино за одного — по Парохамъ належитъ ся жертвовати всегда за померших парохіянъ самыхъ або разомъ съ иншими усопшими.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Мая 1896.

Ч. 14. — Ч. 1559.

Начерки порядку місій духовныхъ.

Съ симъ числомъ Вѣстника розсылаютъ ся въ прилозѣ ·/. присланй Свѣтлымъ Товариствомъ св. Ап. Павла „Начерки порядку Місій духовныхъ“ съ поясненьемъ, що позаякъ Всч. ОО. Василіяне, котрыхъ превеликимъ апостольскимъ трудомъ съ знаменитымъ успѣхомъ въ послѣднихъ лѣтахъ переводженй були въ многихъ окрестностяхъ Галичины, спасительнй для народу нашого Місіи духовнй, сего року и въ слѣдуючôмъ, за для утрудженя въ устроюваню Місій участи брати не будутъ, — належитъ Всч. О. Деканамъ безъпроволочно скликати соборчики деканальнй на котрыхъ справа місій обговорити ся мае и зъ помѣжь декан. Духовеньства місіонари и провôдники місій выбрати ся маютъ, съ означеньемъ мѣстцевостій въ котрыхъ місіи сего року перевести належалобы. Имена місіонарôвъ и выбôръ мѣстцевостій подати до вѣдомости до кôнця Мая Свѣтлому Выдѣлови Товариства св Ап. Павла въ Львовѣ.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 29. Цвѣтня 1896.

Ч. 15. — Ч. 1663.

Оголошенье новиціяту Сестръ Василіянокъ въ Львовѣ

На просьбу преп. Матери Настоятельки монастыря Словѣтского умѣщає ся тутъ слѣдуюче:

Оголошенє.

Зъ давенъ давна Русь наша славилась святою. И недармо; бо нарôдъ рускій ôтзначавъ ся и ôтзначає ся крѣпкимъ привязанємъ до св. вѣры и въ своєй глубокôй религійности сповняє ревно всѣ обовязки праведного Христіянина. Середъ такого народу мусѣло процвитати и монаше житє въ численныхъ Монастыряхъ. Оно и справдѣ було такъ, коли въ XVIII. вѣку ще находимо на земляхъ теперѣшнои австрійско-угорскои Руси богато монастырѣвъ. Въ Львôскôй Архіепархіи було ихъ 130, въ Перемыскôй 106 мужескихъ, мѣжь тымъ коли въ обохъ сихъ епархіяхъ було 36 Монастырѣвъ жѣночихъ. Всѣхъ же Монастырѣвъ

въ Галичинѣ, Буковинѣ и Угорщинѣ було въ минувшôмъ столѣтію 319.*) Теперь же зъ тыхъ 319 монастырѣвъ остало въ Галичинѣ 14 монастырѣвъ мужескихъ и 2 жѣночӣ, одинъ въ Архіепархіи Львôвской, въ Словѣтѣ, съ филіею въ Львовѣ другій въ Епархіи Перемыской, въ мѣстѣ Яворовѣ. Мимо того, що Чинъ св. Василія есть Чиномъ контемпляційнымъ, однакъ ревну дѣяльнôсть культурну сего Чина на Руси кождый свѣдомый Русинъ оцѣнити зможе, коли розважитъ нашу исторію, ôтъ часу навернення народа руского до вѣры Христовои до нынѣшного дня. Монастырѣ выдавали лѣтописцѣвъ Епископôвъ, историкôвъ, учителѣвъ, проповѣдникôвъ, ученыхъ граматикôвъ, педагогôвъ, мисіонерôвъ и т. д. почавши ôтъ св. Антонія и Теодозія Печерского та Нестора лѣтописця ажь до св. Священном. Іосафата Кунцевича, Велямина Рутского и много инншихъ.

Велику вагу мали такожь Монастырѣ жѣночӣ на Руси, коли стали на взôръ мужескихъ выховувати молодѣжь въ монастырскихъ Институтахъ. Тутъ зазначае ся, що въ першôй половинѣ нашого вѣку бувъ Институтъ Яворôвскій першимъ, где училась жѣноча руска молодѣжь на рôдной мовѣ; а теперь ôнъ мае вже повну школу выдѣлову съ характеромъ школы публичнои съ рускимъ языкомъ выкладовымъ

Другій такій Институтъ перенесено тому 10 лѣтъ зъ Словѣты до Львова зъ педагогійно-дидактычныхъ взглядôвъ. Доси сей институтъ розвиваесь чимъ разъ красше и дае приютъ родительскій 30—40 ученицямъ. Зъ институту мусятъ ходити воспитанницѣ до публичнои школы выдѣловои съ языкомъ выкладовымъ польскимъ, а въ институтѣ доповняютъ они свое образоване наукою языка, литературы и исторіи рускои, инншихъ языкôвъ, спѣву церковного и свѣтского, музыкою на фортепянѣ, шитемъ и таньцями. Въ виду сего однакъ, що для веденя такихъ институтôвъ пôсля вымогъ теперѣшныхъ чуе ся конечна потреба Монахинь молодшихъ, що були бы заразомъ квалификоваными учительками, (доси такихъ е 2), отворено Новиціятъ при филіи Словѣтского монастыря въ Львовѣ при ул. Зыбликевича ч. 24. ôтъ дня Непорочного Зачатія пресв. Богородицѣ 9. Студня 1895 р. Дѣвицѣ рускӣ, — що чуютъ справдѣшне поклнкане до монашого житя, абы слюбами законными цѣлкомъ офѣровати ся Г. Б. и перенятӣ суть высокою цѣлею, яку они для Церкви и для народу свого сповняти могутъ, посвятившись выхованю моральному и богобоязливому нашихъ учениць, — повиннӣ рѣшитись вступити на сю взнеслу и святу дорогу житя, на котрôй мае ся нагоду посвятити ся на службу Г. Богу и ôтдавати правдиву прислугу ближнимъ. Треба еще додати, що змаганемъ Львôвского Монастыря есть засновати школу выдѣлову приватну ôтъ 5—8 клясы съ языкомъ выкладовымъ рускимъ, а для такои школы треба такихъ Монахинь, що могли бы бути ôтповѣдно квалификоваными учительками.

Условія принятія суть: 1) метрика крещенія и хоть 18 й рôкъ розпочатый. 2) Свѣдоцтво поведеня. 3) Свѣдоцтво здоровля. 4) Свѣдоцтва школьнӣ.

Зголошеня и прошеня о принятіе на Новѣціятъ адресовати належитъ: до Митрополичого Ординаріята.

Тое заудѣляе ся В. Ч. Клирови до власнои вѣдомости и удѣленя тои же ôтповѣднымъ свѣтскимъ особамъ и евентуально, им. въ мѣстахъ, до оголошеня въ цер-

---

*) Гл. Михайло Коссакъ: „Короткій поглядъ на монастырѣ и на монашество руске, ôтъ заведенія на Руси вѣры Христовои ажь по нынѣшное время.“ Въ Львовѣ 1867.

квѣ; особенно але мають ВЧ. Парохи, въ котрыхъ парохіяхъ суть высшѝ школы женьскѝ, повѣдомити о тôмъ дотычныхъ катихитôвъ. Отъ Митрополичого Ординарія-та, Львôвъ дня 5. Лютого 1896.“

Повысше подає ся до вѣдомости Прч. Духовеньства и отвѣтного поступленя.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 30. Цвѣтня 1896.

Ч. 16. Ч. 1808.

О испытѣ конкурсовôмъ.

Испытъ конкурсовый о бенефіція душпастырскіи ôтбуде ся дня 27. и 28. Мая 1896. Кандытаты довжнѝ свои прошеня посредствомъ уряда деканального предложити сюда найпôзнѣйше до 23. Мая, сами же лично дня 27. Мая явити ся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 22. Цвѣтня 1896.

Ч. 17. Ч. 1898.

Поновне розпорядженье дотычно предкладаня мѣсячныхъ выказôвъ померших дотычнымъ властямъ судовымъ.

Зъ поводу, що пôсля заявленя Высокого ц. к. Намѣстництва, зъ дня 19. Цвѣтня 1896 Ч. 28605 многѝ уряды парох. мѣсячнѝ выказы померших не пересылаютъ въ приписанôй формѣ дотычнымъ властямъ судовымъ, Еп. Консисторія чує ся споводованою, поновно привести на память Всеч. епар. Клирови дотычный Высокій Рескрыптъ зъ дня 7. Листопада 1895 Ч. 87804 оголошеный въ своимъ часѣ въ Вѣстнику епархіяльнымъ, а кромѣ того для точной контролѣ приказує ся, щобы уряды парох. въ тыхъ мѣсяцяхъ въ котрыхъ не зайшовъ жаденъ случай смерти предкладали дотычнымъ властямъ судовымъ негативнѝ выказы, заосмотренѝ пôдписомъ и печатою урядовою, ведучого книги метрикальнѝ.

Подаючи тоє выс. розпоряджене до поновнои вѣдомости, завзыває ся Всеч. епархіяльный Клиръ до стислого и точного застосованя ся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 5. Мая 1896.

Ч. 18. Ч. 480.

О невчисляню вартости помешканя до рочного доходу, привязаного до посады сотрудника.

Подає ся Всеч. Священьству слѣдующе до вѣдомости:

„Отписъ до Ч. 3844. До всѣхъ ц. к. Дирекцій округôвъ скарбовыхъ (отдѣлôвъ належитостей) ц. к. уряду вымѣру належитости въ Львовѣ Ч. 129810/95. До всѣхъ ц. к. головныхъ урядôвъ податковыхъ (съ выняткомъ Львôвского),

и всѣхъ ц. к. урядôвъ податковыхъ. Въ певнôмъ особеннôмъ случаю, въ котрôмъ розходило ся о вымѣръ належитости ôтъ наданя посады сотрудника, домагавъ ся одинъ зъ урядôвъ податковыхъ отъ дотычнои власти церковнои заподаня вартости помешканя занимаемого черезъ сотрудника. Понеже въ мысль рескрыпту высокого ц к. Министерства Скарбу зъ 23. Червня 1891 Ч. 45278/90 уступъ II. А б. оголошеного тутъ обѣжникомъ зъ 12. Цвѣтня 1893 Ч. 3087 (дод. до днев. розп. Ч 14 стор 94) при вымѣреню належитости помешканя не належитъ вчисляти до рôчного доходу привязаного до такой посады, прото въ цѣли избѣженя на будуче подôбныхъ случаѣвъ, пригадує ся постановленя покликаного новысше рескрипту міністеріального. Ц. к. Краєва Дирекція Скарбу. Львôвъ, дня 7. Сѣчня 1896. Каспржишакъ в. р.“

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 8. Марта 1896.

Ч. 1318.

Поновне розпоряджене о основаню „Пріюта для вдôвъ и сиротъ свящ. въ Самборѣ“.

Ч. 19.

Съ сылкою на тут. порученье зъ дня 25. Студня 1895 Ч. 6236 видимо ся поновнымъ прошенємъ Товариства для выробу и торговлѣ рызъ церковныхъ въ Самборѣ зъ дня 5. Марта 1896 тутъ предложенымъ споводованй, повторно звернути увагу Прч. Клира на велику доноснôсть що ино засновуючого ся Інститута „Пріютъ для вдôвъ и сиротъ по священикахъ въ Самборѣ“ и чинне пôддержованье сего Інститута якъ найтеплѣйше поручити.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 22. Цвѣтня 1896.

Ч. 6043/95.

О вношеню прошень о запомогу до в. ц. к. Намѣстництва потерпѣвшихъ черезъ шкоды елементарнй.

Ч. 20.

„Отпись Ч. 91963. Ц. к. Намѣстництво въ Львовѣ. Въ наслѣдокъ высокого рескрипту Є. Е. Пана Министра Вѣроисповѣданя и Просвѣты зъ дня 24. Жовтня 1895 Ч. 23386 пересылає ся Преосвященному Ординаріятови въ залученю петицію клиру гр. кат. діецезіи Перемыскои внесену въ Радѣ паньства о удѣленье запомогъ зъ поводу понесеныхъ шкôдъ елементарныхъ, до пріязного завѣдомленя петентôвъ, що поодинокимъ душпастырямъ навидженымъ черезъ шкоды елементарнй позôставляє ся вôльнôмъ вношеня прошень о удѣленье запомоги до ц. к. Намѣстництва. Львôвъ, дня 18. Листопада 1895. Въ заступствѣ: ЛОСЬ в. р.“

Тоє розпоряджене высокого ц. к. Министерства Вѣроисповѣданя и Просвѣты подає ся до вѣдомости Всч. епарх. Клирови и до застосованя ся въ даныхъ случаяхъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 3. Марта 1896.
